

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

22
08/01/2008

Biroul permanent al Senatului
Bp. 609 14.01.2008

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind construirea de parkinguri supraterane*, inițiată de 8 parlamentari din Grupurile parlamentare ale PRM (Bp. 605/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune elaborarea de către Guvernul României, împreună cu autoritățile administrației publice locale, a unui program național privind construirea de parkinguri supraterane pentru perioada 2009-2012. Consiliile locale vor avea obligația de a atribui gratuit terenurile solicitate pentru construirea acestor parkinguri, urmând să suporte și costurile lucrărilor de viabilizare a terenurilor necesare.

Finanțarea construirii parkingurilor supraterane *publice* se va realiza în părți egale de către Guvern și consiliile locale.

Pentru parkingurile supraterane private finanțarea se va realiza astfel:

- 50% de către *Asociația proprietarilor de autoturisme*;
- 30% de către *Guvernul României*;
- 20% de la *bugetele consiliilor locale*.

II. Propuneri și observații

1. Mecanismul de realizare și finanțare a parcajelor supraterane propus prin această inițiativă legislativă, minimalizează autonomia locală astfel încât autoritatea administrației publice locale ar urma să se subordoneze unui program național elaborat de Guvern.

Acest lucru intră în contradicție cu prevederile și sensul reglementărilor din *Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată*, care statuează dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, activitățile administrației publice locale. Acest drept se exercită de către consiliile locale și primari, precum și de consiliile județene.

În plus, legiuitorul însuși explică faptul că autonomia locală conferă autorităților administrației publice locale dreptul de a avea inițiative în toate domeniile, cu excepția celor care sunt date în mod expres în competența altor autorități publice.

Mai mult decât atât, unul dintre principiile care guvernează administrația publică locală este tocmai acela al *autonomiei locale*.

Cu toate acestea, legea permite asocierea sau cooperarea autorităților administrației publice locale cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine, precum și aderarea la asociații naționale și internaționale ale autorităților administrației publice locale, în vederea promovării unor interese comune.

De altfel, este cunoscut faptul că autoritățile administrației publice locale își construiesc strategii proprii privind dezvoltarea durabilă și urbanismul, cum sunt: elaborarea și aplicarea Planului Urbanistic General – PUG, elaborarea de Planuri Urbanistice Zonale – PUZ ori elaborarea de „*Master – Planuri*” în același scop (*spre exemplu: Master-planul privind transportul din municipiul București prevede execuția a 22 de parcări subterane și supraterane*).

2. Potrivit acestei inițiative legislative, primăriile ar urma să pună la dispoziție cu titlu gratuit, terenurile necesare construirii de parkinguri și să suporte din bugetele locale costurile privind viabilizarea acestora.

În acest context, motivația din *Expunerea de motive (analogia cu situațiile terenurilor puse la dispoziție de către primării pentru Agenția Națională pentru Locuințe sau pentru sălile de sport – acțiuni care au în vedere o componentă socială)* nu este relevantă în acest caz întrucât realizarea de parcaje supraterane (și subterane) reprezintă o acțiune de

interes privat, componenta publică (alocarea de terenuri) urmând a se face prin concesionare (aducătoare de redevențe la bugetele locale).

Planul de finanțare preconizat pentru realizarea de parkinguri, introduce în ecuație un partener de finanțare care nu există și anume „*Asociația proprietarilor de autoturisme*”, fapt care conduce la imposibilitatea luării în considerare a soluției propuse.

3. Considerăm că ar fi trebuit ca propunerea legislativă să conțină *dispoziții detaliate referitoare la inventarierea terenurilor* pe care ar urma să fie construite parkinguri supraterane, în vederea identificării cât mai exacte a bunurilor care ar fi putut face obiectul reglementării și a potențialului de construire, pe acestea, a unor spații cu destinația de parcări.

Se impune a fi remarcat și faptul că amplasarea unor parkinguri supraterane vizează preponderent zonele centrale și ultracentrale ale localităților, unde consiliile locale nu dețin, întotdeauna, terenuri, iar valoarea lor de piață este ridicată.

De asemenea, amintim și că pe fondul aplicării cadrului legislativ cu privire la retrocedarea proprietăților, autoritățile administrației publice locale se confruntă cu o lipsă acută de terenuri, neputând asigura, în mod satisfăcător, nici măcar terenurile necesare lucrărilor de construire, în condițiile legii, a locuințelor sociale și de necesitate.

4. La **art.I** nu se precizează instituția care ar urma să elaboreze „*Programul național privind construirea de parkinguri supraterane*”.

5. Inițiatorii propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcându-se astfel dispoziția art. 138 alin. (5) din Constituția României, care prevede că „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

În același sens, art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice* prevede că „*În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor*”.

Menționăm că Guvernul nu are la dispoziția sa decât *Fondul de rezervă bugetară* și *Fondul de intervenție*, care se utilizează potrivit prevederilor art. 30 din *Legea nr. 500/2002, cu modificările ulterioare*.

Referitor la sursele de finanțare (**art.IV și art.V**), considerăm că acestea trebuie stabilite în funcție de valoarea totală a investiției, pe baza documentațiilor de solicitare fundamentate, transmise de beneficiari, urmând ca ulterior, sursele de finanțare să fie defalcate pe fiecare obiectiv în parte.

Având în vedere că, odată cu integrarea în Uniunea Europeană, România beneficiază de un suport financiar substanțial prin intermediul Instrumentelor Structurale, propunem să fie analizate și aceste noi oportunități de abordare din punct de vedere financiar.

Totodată, având în vedere că prin creșterea limitei de îndatorare a autorităților administrației publice centrale s-a facilitat obținerea de resurse financiare suplimentare în vederea susținerii economice integrate la nivel local, la elaborarea propunerii legislative, considerăm că era necesar să se țină seama și de posibilitatea accesării de împrumuturi locale sau de la Instituții Financiare Internaționale.

De asemenea, la **art.V** nu se specifică dacă finanțarea investițiilor în procent de 30% de către Guvern urmează a se realiza prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor sau prin transferuri de la bugetul de stat către bugetele locale.

6. Semnalăm și faptul că potrivit prevederilor *art. 6 din Legea 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare*, trecerea de către Guvern în finanțarea autorităților administrației publice locale a unor cheltuieli publice noi se face prin lege, numai cu asigurarea resurselor financiare necesare realizării acestora.

Totodată, având în vedere implicațiile proiectului de lege asupra bugetelor locale, precum și resursele limitate ale acestora, se impunea consultarea structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale ținând seama de prevederile *Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative*.

7. Din punct de vedere al tehnicii legislative, formulăm următoarele observații:

- în conformitate cu prevederile art. 30 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, *Expunerea de motive* trebuia să conțină și „cerințele care reclamă

intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele reglementărilor în vigoare, la existența unor neconcordanțe legislative sau a unui vid legislativ”, ori în cazul de față, niciuna dintre aceste cerințe nu este îndeplinită, iar programul național privind construirea de parkinguri supraterane se propune să se deruleze în perioada 2009-2012;

- ținând seama de importanța și implicațiile măsurilor vizate, această propunere, ar trebui însoțită de un studiu de impact, conform art. 31¹ alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, „Scopul elaborării studiului de impact este de a estima costurile și beneficiile aduse în plan economic și social prin adoptarea proiectului de lege, precum și de a evidenția dificultățile care ar putea apărea în procesul de punere în practică a reglementărilor propuse”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului